

Архітектурний рисунок як один з ключових елементів формування мислення архітектора

Лугова І.А., асистент, Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, м. Полтава, Україна

Філософ Дені Дідро сказав «не доверяйте архитектору, не умеющему рисовать». Дійсно, в епоху комп'ютерних технологій звичний рисунок поступово йде на другий план, заповнюючи проектну діяльність архітекторів і програми вузів цифровими можливостями. Але по справжньому творчий задум, перша розробка ескізів, передача авторського, індивідуального почерку виконуються графічним методом. Рисунок це не лише мистецтво, але і наука, яка вчить виділяти і розуміти конструктивну основу, мислити образно, зображати пластичність форми на площині. Для точної, інформативної, продуктивної передачі графічного зображення на цій площині необхідне багатогранне вивчення зображуваних об'єктів – природи, навколишнього середовища. Така творча діяльність неможлива без образотворчих знань, засобів необхідних для графічного виконання зображень, основ побудови перспективи. Натурні зарисовки пам'яток архітектури, сучасних об'єктів сприяють розвитку нейронних зв'язків, вчать архітектора відчувати пластичність форми, оцінювати значення деталей, пропорції будівель і споруд.

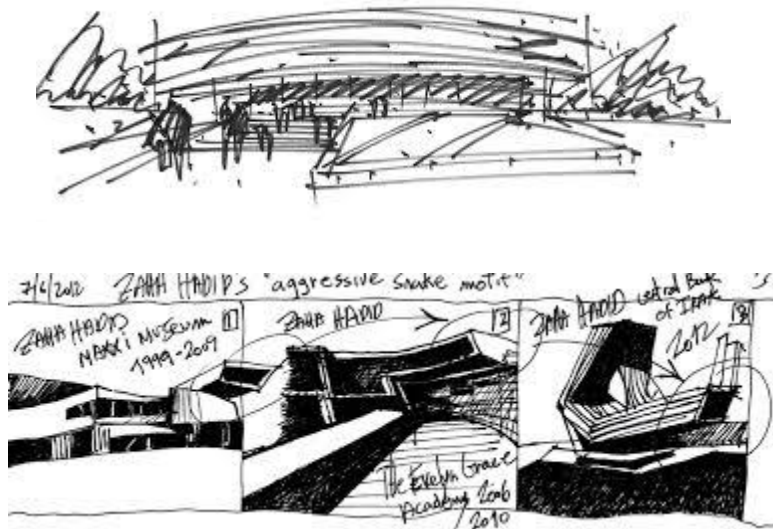

Рис.1 Ескізи Заха Хадид

Повне заперечення виконання проектних робіт за допомогою комп'ютера теж не вірне, адже більшість задач на ньому виконуються автоматично, таким чином значно прискорюючи процес проектування. Але навіть сучасний італійський архітектор Массиміліано Фуксас виділяє три компоненти архітектурного рисунка в перший етап проектування: начерк, ескіз,

рисунок(Рис.1). Відсутність емоційного змісту – головна проблема комп'ютерного ескізування. Архітектурний рисунок це засіб професійної комунікації, модифікації креативних ідей проектних рішень, який допомагає повною мірою розкрити замисел архітектора.

Чим краще студент-архітектор володіє мовою рисунку, тим точніше він зможе передати свій задум, настрій на площину. Тому саме для викладача важливо створити такі педагогічні умови для роботи зі студентом, при яких розвивається творче, розумове, аналітичне мислення. Звичайно такий процес буде неповний без звернення до історії мистецтва в цілому, особливо вивчення періоду класичної античності і епохи Відродження.

Архітектурний рисунок являє собою фактор формотворення від ескізу до реалізованого проекту, створення власного неповторного почерка, розширення творчого мислення. «Только рука устанавливает связь между сознанием и подсознанием», – стверджував культовий архітектор сучасності Заха Хадид.